

BENKE ANDRÁS

EI

Két lábfej szemben áll, s ami láb és fej
köztes tartománya, az nincs ott egészen.
Kivárni, hogy merre indul, hol vannak
azok a kanyarok, ahol a kereszteződés
lehetősége még csak ígéret.

És nem a másiknak tett, de a kívül-belül
cseréjén értett tett. Elérni oda, hogy
a kölcsönkapott, megtörten is ép, épphogy
kopott mozdulatot töltse fel valami,
ami egyediségében közös.

Csapkodni a kétes, zöld vizet, a pupillába
olvadt láthatáron innen, túl a szóba oltott
giccsen. Itt, ahol az ott határoz, meg az még,
hogy a körbeérő, karokba vésett, ereket érő
lüktetés máshonnan jön.

És oda ér el, ahol megreked, cseppenként
ütött réseket szigetel, hogy később, belülről
cseppenként mart réseken folyjon el. Közben
bízni csak abban, hogy át- és átváltható lenne,
de só marad csak benne.

